चनच्छदामेघांतरिताः कोणपाःकुणपाशिनोराक्षसाः कोणपोनिर्ऋतिस्तदीयाइतिवा ॥२९॥चूर्णीकर्तृमिच्छोः तस्यगलेआदावेवतरसावद्येअ बर्द्धत ॥३०॥ निरुद्धोमुखादीनांमार्गभूतः कंठोयस्यास्तितस्यउद्रीर्णदृष्टेः बहिर्निर्गतलोचनस्यअंतरंगे देहमध्येपूर्णः परिभृतः मूर्द्धन्मूर्द्धानंब्रह्म रंभ्रंनिर्भियबहिर्विनिर्गतइति ॥३१॥ प्राणेषुइंद्रियेषुस्वयामृतवर्षिण्यादृष्ट्येव ॥३२॥ अहिदेहेस्थितंशुद्धसत्त्वमयंज्योतिर्निर्गत्यखेऽवस्थितम् त स्मिन्ईशेविवेश ॥ ३३॥ स्वकृतःस्वकार्यकृतः श्रीकृष्णस्यार्हणमकृत पूजामकुर्वन् सुगाः सुष्ठुगायंतीतिर्गधवद्यः ॥ ३४॥ किंचतेषांयान्यद्व

तदाघनच्छदादेवाभयाद्वाहेतिचुकुशुः॥ जहषुर्येचकंसाघाःकोणपास्त्वघवांधवाः॥ २९॥ तच्छुत्वाभगवा कृष्णस्त्वव्ययःसार्भवत्सकम्॥ चूर्णीविकीपीरात्मानंतरसावद्येगते॥ ३०॥ ततोःतिकायस्यिनिरुद्धमािर्गि णोत्युद्गीर्णदृष्टेर्ध्रमतस्त्रितस्ततः॥ पूर्णीःतरंगेपवनोनिरुद्धोमूर्धन्विनिष्पाद्यविनिर्गतोबहिः॥ ३१॥ तेनैवस विषुवहिर्गतेषुप्राणेषुवत्सान्सुहदःपरेतान् ॥ दृष्ट्यास्वयोत्थाप्यतदन्वितःपुनर्वकान्मुकुंदोभगवान्विनिर्ययो ॥ ३२॥ पीनाहिभोगोत्थितमद्धुतंमहज्ज्योतिःस्वधाम्राञ्चत्यदिशोदश्॥ प्रतीक्ष्यत्यत्माशनिर्गमंविवे शतिस्मिन्मषतांदिवोकसाम्॥ ३३॥ ततोःतिहष्टाःस्वरुतोःकताईणंपुष्येःसुराअप्सरस्थनर्तनैः॥ गीतेःसुगा वाद्यधराश्ववाद्यकेस्तवेश्वविप्राजयिनःस्वनैर्गणाः॥ ३४॥ तदद्भुतस्तोत्रसुवाद्यगीतिकाजयादिनैकोत्सवमं गलस्वनान्॥ श्रुत्वास्वधाम्नोंद्रत्यजआगतोःचिरादृद्ध्वामहीशस्यजगामविस्मयम्॥ ३५॥ राजन्नाजगरंचम् शुष्कंद्यवनेद्भुतम्॥ व्रजोकसांबद्धुतिथंवभूवाकीडगव्हरम्॥ ३६॥ एतत्कोमारजंकर्महरेरात्माहिमोक्षण म्॥ सत्योःपोगंडकेवालादृद्धोचुविस्मतावजे॥ ३७॥

तिसमीपेश्रुत्वाअजोब्रह्माअचिरादागतः ईशस्यश्रीरुष्णस्यमहिमानंदृष्ट्वाविस्मयंप्रापेति ॥ ३५ ॥ बहुतिथं बहुकालम् आकीडगव्हरंकीडार्थं महाबिलम् ॥ ३६ ॥ अन्यचातिचित्रंदत्तमित्याह एतदिति कोमारंपंचमाब्दातंपीगंडंदशमाविध केशोरमापंचदशाद्योवनंतुततःपरम् हरेःको मारजंपंचमाब्द्रुतंकमंतदेवदृष्ट्वापीगंडकेषष्ठेऽब्देबालाअद्येतहृत्तमित्यूचुः कितत्कमंमृत्योःसकाशादात्मनामहेश्वमोक्षणम् आत्मनांप्रसिद्धान्मृ त्योःअहेस्तुसंसारलक्षणात् अघासुरस्यज्योतिषःश्रीरुष्णेप्रवेशमपितदादृष्टंकथितवंतइत्यर्थः ॥ ३७ ॥